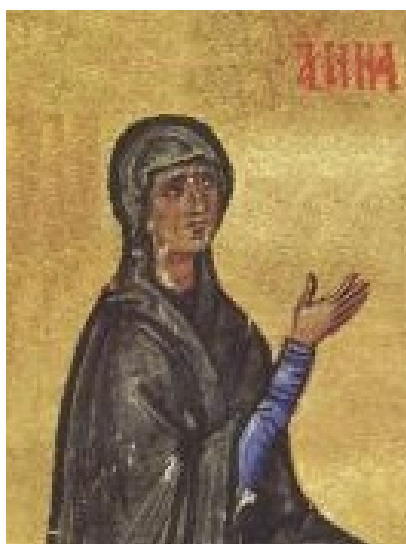

Вяра

22.12 по еретическия, †09 декември по църковния календар - Св. пророчица Анна, майка на пророк Самуил. Св. преподобни Софроний, архиепископ Кипърски

В памет на светата пророчица Анна, майка на пророк Самуил

(† 1100 г. пр. Хр.)

Светата и блажена Анна пророчица произхождала от град Арматем, намиращ се в планинската страна в частта на Ефремовите синове, и била в съпружество с Елкана, мъж от Левиевото коляно. Понеже тя била неплодна и не раждала деца, мъжът Елкана си взел друга жена - Фенана, която му раждала деца, и той се радвал с нея. Огорчавана от укора на бездетството, не само от своята

съперница Фенана, но и от мъжа си, въпреки че я обичал, и от съседите и роднините, Анна силно скърбяла и много се молела на Бога, ревностно изпълнявайки заповедите на Божия закон; всяка сутрин и вечер тя възнасяла светите си молитви Господ да я избави от този укор и да дарува да ражда деца. Елкана всяка година отивал със семейството си в определеното от закона време от своя град в Силом да принесе чрез ръката на първосвещеника Илией жертва на Господа Бога Вседържителя. И ето, веднъж, след жертвоприношението на Бога, Елкана, разделяйки между членовете на семейството си остатъците от жертвата, едната част дал на Фенана и синовете и дъщерите ѝ,

а другата - на Анна, понеже я обичал повече от Фенана, макар и да нямала деца: от това сърцето на Фенана се изпълнило със завист и досада, а за Анна то било извор на нови, още по-тежки огорчения и оскърбления. Смущавана от завистливите укори, тя плачела и не ядяла, и не намирала радост в утешенията на своя любещ мъж; лицето ѝ се огорчило, и тя не знаела какво да прави. След завършването на жертвената трапеза Анна, след като оставила мъжа си и семейството си, побързала към скинията и паднала на земята, изливайки пред Бога своята сърдечна скръб, и дала следния обет:

- Господи Саваоте! Ако Ти си спомниш за мене и не забравиш рабинята Си и дадеш на рабинята Си дете от мъжки пол, аз ще го дам на Господа в дар за през всички дни на живота му.

Докато Анна се молела така дълго време, първосвещеник Илий, седящ при дверите на скинията, обърнал внимание и забелязал, че устните ѝ се движат, а гласът ѝ не се чува, и казал:

- Докога ще бъдеш пияна? Отрезней от виното и се махни от лицето Господне!

- Не, господарю мой - отговорила Анна, - аз съм жена, която душевно скърби, вино не съм пила; но изливам душата си пред Бога; не смятай рабинята си за негодна жена, защото от голямата си печал и от скръбта си говоря досега.

Тогава Илий казал:

- Иди си с мир и Бог Израилев ще изпълни молбата ти.

И наистина, Бог не отхвърлил молбата на Анна, и не само я удостоил да дари рожба, но след това удостоил и родилия се от нея син с пророчески дар.

Приела с несъмнена вяра Божието обещание, Анна с радост се върнала при мъжа си и след известно време заченала и родила Самуил, който впоследствие бил пророк и ръководител на израилския народ. Когато младенецът бил откърмен, Анна в необходимото време го взела със себе си и отишла заедно с мъжа си в Силом. Там тя отново паднала пред Господа Бога, въздавайки Му благодарност. След принасянето на жертвата бащата и майката довели Самуил при Илий и Анна му казала:

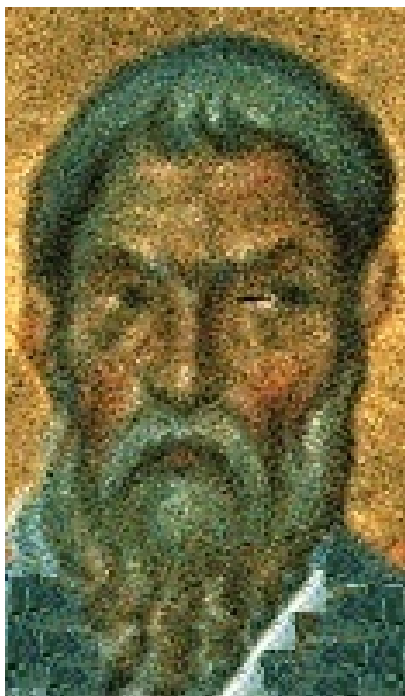
- Господарю мой! Аз съм същата онази жена, която стоеше тук при тебе и се молеше на Господа за това дете, и Господ изпълни молбата ми, за която Му се молих, и аз го предавам на Господа за през всички дни на живота му - да служи на Господа.

Илий благословил Анна и казал:

- Да ти даде Господ и други деца освен Самуил.

Анна се зарадвала и като се поклонила пред светилището, от преизпълнено сърце възпяла молитвена песен: "Утвърди се сърцето ми в Господа, въздигна се рогът ми чрез моя Бог; широко се разтвориха устата ми против моите врагове, развеселих се заради Твоето спасение".

След това Елкана със своята благочестива съпруга се върнали в Арматем; а Самуил останал при скинията да служи на Господа. Впоследствие Анна имала още трима синове и три дъщери, и вече в дълбока старост се преселила във вечните обители.

*Свети преподобни
Софроний, архиепископ
Кипърски. Фрагмент от
миниатюра в стара
ромейска минология*

В памет на преподобния Софроний, архиепископ Кипърски (VI в.)

Преподобният Софроний бил син на богомъдри родители християни, които живеели на остров Кипър. Той получил добро образование, но предпочитал да се занимава с писанията на светите отци, денем и нощем поучавайки се в Божия Закон. И толкова преуспявал в благочестието и добрите дела, че се удостоил от Господа с дара на чудотворството и извършил много чудеса. След смъртта на епископа на Кипърската църква, свети Дамиан, Софроний бил избран от свещения събор и целия народ и поставен на неговото място. Като заел светителската катедра и поел управлението на своята родна църква, преподобният се показал като истински отец на своето паство: грижел се за вдовиците и бедните, помагал на сираците и безпомощните, защитавал притесняваните и

обижданите. И като поживял така и благоугодил на Бога,
починал с мир.

ЧЕТИ-МИНУТЕ

{{_LINK1_}}